Biserica Creștină Baptistă 2

Timișoara, strada Zăvoi 12
tel-fax: 0256 436 362
email: office@biserica2.ro

Buletin Duminical, numărul 36, 27 Noiembrie 2011

Jugul lui Hristos

"Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoara "

Domnul Isus are un jug și lumea are un jug. "Luați jugul Meu", spune El. Dar diferența este că unul este bun și usor, iar celălalt este rău si greu. In jug de obicei trebuie să fie doi. În jugul lui Hristos, El trage împreună cu noi, de aceea este ușor și sarcina este ușoară. Nimic nu ne cere Dumnezeu fără ca să nu ne dea putere și ajutorul de care avem nevoie pentru a face lucrul cerut. El Însuși se coboară la nivelul nostru să ne învețe smerenia și blândețea. Aceste două calități sunt opuse duhului de mândrie și rebeliune caracteristice lui Satan. Pe de altă parte, Satan pune jugul pe umeri și împinge pe om din spate, spunându-i ce să facă. Dar știți unde îl împinge el pe cel înjugat la jugul lui? Numai spre prăpastie. El este cel mai mare proprietar de sclavi. El spune:"Aruncă-te de aici, ia tableta aceasta, bea paharul acesta și încă unul, iar la urma râde de om că l-a păcălit.

Despre Israeliți când erau în Egipt ni se spune că "scoateau strigăte deznădăjduite și gemeau din pricina robiei". Dar numai lui Dumnezeu i s-a făcut milă de ei și i-a izbăvit din robie. (Exod 2:23-25). Lui Faraon nu i-a păsat de ei așa cum nici lui Satan nu-i pasă. El chiar promite o viață ușoară, frumoasă, ca-n vis. Dar nu știm câte din promisiunile diavolului sunt adevărate. Dumnezeu totdeauna se ține de cuvânt și își împlinește promisiunile. Ne putem singuri testa la ce jug suntem înjugați. Testul pentru aceasta este conștientizarea fsptului dacă avem odihnă pentru sufletele noastre. Dumnezeu ne dă o pace ca un fluviu chiar în mijlocul celor mai mari necazuri. Satan te face să-ți ieși din minți, și să te tulburi pentru cele mai mici fleacuri. Domnul Isus ne garantează odihna și împărtășește durerea cu noi. Ce ne doare pe noi îl doare și pe El. El nu va întârzia cu ajutorul de care avem nevoie, chiar dacă uneori ne pune la încercare răbdarea și credința noastră. Cineva a spus odată: "Uită-te la tine și vei fi descurajat; uită-te la alții și vei fi dezamăgit; uită-te la Isus și te vei desfăta." O cântare spune: "El n-a promis doar cerul senin/ Nici flori pe cale fără pelin. N-a promis soare fără de ploi, nici bucuria fără nevoi. Dar ne-a promis din puterea Sa/ Pe drum lumina că ne va da. Al Său bogat har în încercări / Și mângâierea în întristări."

preluare de pe www.realsos.ro

A DORIT SĂ FIE MARE

Familia Taylor din Anglia a avut doi fii. Primul a dorit să devină om mare, să fie renumit. Și a ajuns în parlamentul britanic. Al doilea, Hudson, și-a predat viața lui Cristos și s-a dus în obscuritatea Chinei. Astăzi, nimeni nu știe de primul, dar numele lui Hudson Taylor este cunoscut pe tot globul, căci a fost unul din cei mai binecuvântați misionari. Unul a căutat onoarea lumii și a pierdut-o. Celălalt a ales onoarea lui Dumnezeu și a câștigat-o.

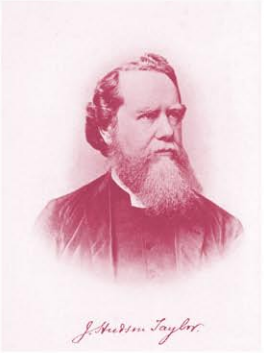

Hudson Taylor s-a născut la 21 mai 1832 în Barnsley, Anglia, ca fiu al unui farmacist. În vârstă de aproape șaptesprezece ani s-a convertit la citirea unui tractat, în timp ce mama lui, plecată la odihnă în depărtare, se ruga pentru el. Tânărul s-a pus la dispoziția lui Dumnezeu fără rezerve. „Atunci du-te pentru Mine în China!" suna însărcinarea lui Dumnezeu. Deși până atunci nu știuse nimic despre această țară, a dat urmare acestei chemări și a plecat în 1853 din însărcinarea unei societăți misionare de abia întemeiate. Trei ani mai târziu s-a despărțit de această misiune, pentru că aceasta nu și-a păstrat principiul de a nu face datorii, ci din contră, se încărcase de datorii.

Din această pricină a rezultat aproape inevitabil pentru Taylor necesitatea de a înființa o societate misionară proprie, ai cărei membri erau de acord să nu ceară în nici o situație bani de la oameni, ci să se bazeze numai pe promisiunile și ajutorul lui Dumnezeu.

În anul 1858 Taylor s-a căsătorit pentru prima oară. Cu soția lui Maria a avut o căsnicie foarte fericită, binecuvântată cu cinci copii. Dar suferința nu a lipsit. Doi copii au murit de timpuriu, iar în 1870 și soția lui.

Cu Jennie Faulding, o misionară, Taylor s-a căsătorit a doua oară. Și ea i-a fost un ajutor prețios în lucrarea care se extindea tot mai mult.

Era multă bucurie în lucrarea misionară; dar neîntrerupt au fost și greutăți, încercări, vremuri de necaz. Cea mai grea încercare a credinței a trăit-o bărbatul îmbătrânit, cu sănătatea complet dărâmată în timpul răscoalei boxerilor din anul 1900, când soseau zilnic noi vești despre ucidere și distrugere. Organizatia a pierdut în aceste luni 58 de misionari și 28 de copii.

Încă în acest an Taylor și-a hotărât succesorul. În 1902 D. E. Hoste a preluat întreaga povară a postului.

În 1903 soția lui, Jennie, a plecat la Domnul. A fost ultima pierdere personală a lui Taylor. Totuși sănătatea lui s-a îmbunătățit încă o dată într-atât încât în primăvara anului 1905 a îndrăznit să călătorească o ultimă oară spre China, însoțit de fiul și nora lui. În călătoria de vizită Taylor a fost primit în fiecare stațiune cu cea mai mare dragoste și respect. A mai trăit împlinirea îndelung nutritei lui dorințe de a face cunoștință cu provincia Hunan. Aici, în capitala Changsha, în mod neașteptat, Dumnezeu l-a dus acasă în 3 iunie 1905.

O viață grea, extrem de bogată în lipsuri, dar nesfârșit de plină cu binecuvântare și bucurie, își găsise pământescul sfârșit. Să ascultăm încă două mărturii de la contemporani.

Un misionar, care a lucrat strâns împreună cu Taylor mulți ani, a scris: „Viața lui putea suporta o încercare. În ea nu era nimic întunecat sau ascuns. Cu un om ca el te puteai apuca de orice lucru. N-am întâlnit niciodată pe cineva care să fie mai consecvent - și eu l-am cunoscut și l-am observat ani de zile. El umbla înaintea lui Dumnezeu, de aceea viața lui era o lumină. Zi și noapte, literal în fiecare ceas era gata de ajutor. Stăpânirea lui de sine și sfințenia lăuntrică erau unice, asta o simțeam toți".

Un tânăr candidat misionar a relatat despre o oră de rugăciune pe care a ținut-o H. Taylor în Londra: „Înfățișarea lui nu m-a impresionat. Statura lui era subțire și avea o voce blajină. Ca și cei mai mulți tineri credeam că puterea e legată de sonoritate și că o personalitate de conducător trebuie să impresioneze și fizic. Dar când el a spus: „Să ne rugăm" și a rostit rugăciunea de început, părerea mea s-a schimbat complet. Încă nu auzisem pe cineva rugându-se așa. Era în ea o simplitate, o finețe, o îndrăzneală, o putere care copleșea și lăsa să se vadă clar că Dumnezeu îl primise în cercul intim al prietenilor Săi... O asemenea rugăciune era în mod vădit rezultatul lungii lui rămâneri în locul ascuns din preajma lui Dumnezeu".

Contrastul mândriei

Petru Popvici

Apostolul Pavel, deși a fost cel mai învățat dintre creștinii vremii sale, s-a smerit mai mult decît toți ceilalți; în trei rânduri, el folosește superlative de smerenie în legătură cu starea sa. În anul 59, când scrie fraților din Corint, el spune: "Eu sunt cel mai neînsemnat dintre apostoli, nu sunt vrednic să port numele de apostol" (I Corinteni 15.9). Cinci ani mai tîrziu, în anul 64, el spune: "eu sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții" (Efeseni 3.8). Iar în anul 65, el se numește primul dintre păcătoși sau cel mai mare păcătos (I Timotei 1.15). Nu e de mirare că a avut mare har, fiindcă celor smeriți Dumnezeu le dă har. În I Împărați 10:16-17 ni se relatează că împăratul Solomon a făcut două sute de scuturi mari de aur bătut și trei sute de scuturi mai mici de aur, pe care le-a pus în castelul său numit "Pădurea Libanului". Acestea erau scuturi de fală. Cu ele nu s-a cîștigat nici o bătălie. Ele nu au apărat pe nici un ostaș și nu s-au putut apăra nici pe ele, căci au fost luate de Șișac, faraonul Egiptului. În împărăția lui Dumnezeu e bine să fii unealtă de lucru, nu de paradă.

*****

Mândria merge în paralel cu umilința; între ele, nu-i decât ,,puțină vreme".
Mândria trage cu ochiul la drumul parcurs până în prezent. Modestia îți spune că mai este încă mult.
Obiceiurile proaste ne țin prizonieri, iar mândria este paznicul care nu ne lasă să cerem ajutor.
Umilința deschide ușa inimii tale pentru Duhul Sfânt, mândria o închide.
Mai bine o inimă trecută prin multe șocuri dureroase decât una plină de mândrie.

Duminică 27 Noiembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin

17:30-18 Orar Bibliotecă
18-20 Serviciu divin

Luni 28 Noiembrie

18:30-20:30 Întâlnire tineret

Marți 29 Noiembrie

19-21 Repetiții Cor Mixt

Miercuri 30 Noiembrie

19-21 Fanfară

Joi 1 Decembrie

18-19 Rugaciune cu fratii
18-20 Studiu biblic surori
18:30-20:30 Repetiții cor tineret

Vineri 2 Decembrie

17-18 Rugăciune cu surorile
18-20 Serviciu divin

Sâmbătă 3 Decembrie

10-12 Repetiții orchestră

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Andreea Crasmarean
Jeni Cuciula
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Francisca Gutu
Ana-Maria Iacob
Petrea Elena
Ligia Briscan
Lazar Adrian

Să ne rugăm pentru:

- stoparea influenței musulmanilor radicali in Malaezia;
- creșterea spirituală a noilor convertiți și echiparea slujitorilor creștini;
- o bună mărturie a celor credincioși în mijlocul persecuțiilor.

Creștini persecutați

Malaezia este o țară cu o economie puternică, bazată în mod special pe exportul de echipamente electronice, petrol și gaze. Deși în această țară multi-etnică religia favorizată este islamul, legea civilă guvernează asupra zonelor în care snt majoritari etnicii indieni și chinezi, iar legea Shariei guvernează zonele în care sunt majoritari etnicii malezieni musulmani. Aceștia încearcă însă să impună pe teritoriul întregii țări legea Shariei privind căsătoria, dreptul asupra proprietăților și a moștenirii, precum și atitudinea față de cei ce se convertesc la alte religii.

Potrivit constituției, un etnic malaiezian trebuie să fie musulman și îi este interzis să părăsească islamul. Creștinii se adună de obicei în secret, întâlnirea în biserici de case este descurajată, iar auorizațiile pentru construcția de clădiri pentru religiile non-musulmane sunt foarte rare. Există o mare nevoie de slujitori echipați, iar multe din bisericile mici nu au păstor.

În martie 2009, unui creștin de 60 de ani, autoritățile au refuzat să îi elibereze un nou act de identitate, motivând că nu pot elibera un act de identitate unui creștin. După ce au fost acționate în instanță, autoritățile locale au emis însă acest act, fiind silite de sentința judecătoriei, care a acceptat plângerea înaintea de cel nedreptățit.

Anunțuri

- Astăzi, 27.11.2011, în cadrul serviciului de după-masă mesajul din partea Domnului va fi vestit de către fr. Adrian Neiconi, pastor al Bisercii Creștine Baptiste Betania din Timișoara; Dumnezeu să Îl îmbrace cu har și să Îl folosească pentru a ne vorbi fiecăruia!
- Duminica viitoare, 04.12.2011, în cadrul serviciului de dimineață vom sta împreună la masa Domnului. Să ne pregătim inima și mintea pentru a putea participa în sfințenie la acest moment!
- Tot duminica viitoare, după-masa, biserica noastra va fi vizitată de Corul Liceului Baptist din Timișoara. Dumnezeu să îi binecuvinteze cu mult har pe elevii si profesorii implicați în lucrarea aceasta!
-Săptămâna trecută a trecut la Domnul sora Miculescu Ana. Înmormântarea a avut loc luni, 21.11.2011. Dumnezeu să binecuvinteze familia îndoliată!

Vă stăm la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:
Pastor Ioan Cocîrțeu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:
Ionela Liuba, Simona Cocîrțeu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propuneri: buletinduminical@biserica2.ro